

Samostalniške sklanjatve:

	Moški spol	ženski spol	srednji spol
1. sklanjatev	Korak -a	Lipa -e	Mesto -a
2. sklanjatev	Vojvoda -e	Perut -i	/
3. sklanjatev	RTV -0	Karmen -0	/
4. sklanjatev	Dežurni -ega	Dežurna -e	Krško -ega

Moške sklanjatve:

1. MOŠKA SKLANJATEV

V 1. moško sklanjatev spadajo samostalniki moškega spola, ki imajo v rodilniku ednine končnico –a.

SKLONI	EDNINA	DVOJINA	MNOŽINA
Imenovalnik	Vlak	Vlak -a	Vlak i
Rodilnik	Vlak -a	Vlak -ov	Vlak -ov
Dajalnik	Vlak -u	Vlak -oma	Vlak -om
Tožilnik	Vlak	Vlak -a	Vlak e
Mestnik	Vlak -u	Vlak -ih	Vlak ih
Orodnik	Z vlak -om	Z vlak -oma	Z vla -ki

- Posebne končnice v 1. moški sklanjatvi:

Kategorija živo-neživo:

Samostalniki 1. moška skl., ki poimenujejo živali ali osebe, imajo v tožilniku ednine končnico –a. Vsi drugi imajo v tem sklonu končnico 0.

Npr.:

V živalskem vrtu smo videli slona, medveda, leva, jelena in našega starega prijatelja Mateja.

Tonček bi pil sok ali čaj, pa tudi srnjaka.

Preglas:

Samostalniki 1. moška skl., ki se končujejo na c ,č ,ž ,š ,j(Cene češnje že še je). Imajo v orodniku v končnici –e namesto –o.

Npr.:

I. Korak.

Aleš

O. S korak –om.

Z Aleš –em. (klancem, ribičem, prijateljem, konjem itd.)

-U namesto –a:

Samostalniki 1. moška skl., imajo v rodilniku ponavadi končnico –a, le nekaj jih ima končnico –u

Npr.:

- Izpad polglasnika:

Neobstojni polglasnik:

Samostalniki 1. moška skl., mnogokrat med sklanjanjem izpade polglasnik, zato jih zapišemo v osnovi brez zadnjega –e

Npr.:

I. Korak Koper torek november
 R. koraka Kop(e) ra tor(e) kih novemb(e) rski (učenca, sošolca, zvezka, psa)

- Glasovna premena:

Otroci:

Samostalnik otrok ima v mestniku in v orodniku glasovno premeno.

Npr.:

I. Koraki otroci
 R. korakov otrok
 D. korakom otrokom
 T. korake otroke
 M. korakih otrocih (c)!
 O. s koraki z otroki (k)

2. MOŠKA SKLANATEV

V 2. moško sklanjatev spadajo samostalniki moškega spola, ki imajo v rodilniku ednine končnico –e.

SKLONI	EDNINA
Imenovalnik	Vojvod-a
Rodilnik	Vojvod-e
Dajalnik	Vojvod-i
Tožilnik	Vojvod-o
Mestnik	Vojvod-i
Orodnik	Z vojvod-o

!!!- Samostalnike 2. m. skl. Lahko sklanjamo tudi po prvi m. skl.

Po 1. m skl.

sklon	Po 1. m skl.	Po 2. m skl.
Tožilnik	Žiga	Žigo
Tožilnik	Grega	Grego
Tožilnik	Aljoša	Aljošo
Tožilnik	Luka	Luko

Tožilnik	vojvoda	Vojvodo
----------	---------	---------

3. MOŠKA SKLANJATEV

V 3. moško sklanjatev spadajo samostalniki moškega spola, ki imajo v rodilniku ednine končnico –0. (ter tudi v vseh drugih sklonih)

SKLONI	EDNINA
Imenovalnik	RTV-0
Rodilnik	RTV-0
Dajalnik	RTV-0
Tožilnik	RTV-0
Mestnik	RTV-0
Orodnik	RTV-0

!!!- Samostalnike 3 m. skl. Lahko sklanjamo tudi po prvi m. skl.

sklon	Po 1. m skl.	Po 3. m skl.
Imenovalnik	RTV	RTV
Rodilnik	RTV	RTV-ja
Dajalnik	RTV	RTV-ju
Tožilnik	RTV	RTV
Mestnik	RTV	RTV-jom
Orodnik	RTV	RTV-jem

!!!-Vse kratice spadajo v 3. m skl, razen ZDA

Ženske sklanjatve:

1. ŽENSKA SKLANJATEV:

Tako se sklanja večina samostalnikov 1. ž skl.. nekaj pa je posebnosti.

SKLONI	EDNINA	DVOJINA	MNOŽINA
Imenovalnik	Lip-a	Lip-i	Lip-e
Rodilnik	Lip-e	Lip-0	Lip-0
Dajalnik	Lip-i	Lip-ama	Lip-ami
Tožilnik	Lip-o	Lip-i	Lip-e
Mestnik	Lip-i	Lip-ama	Lip-ah
Orodnik	Z Lip-o	Z Lip-ama	Z Lip-ami

V 1. žensko sklanjatev spadajo samostalniki ženskega spola, ki imajo v rodilniku ednine končnico –e.

!!!- Lip(i) je eno črkovna končnica
Lip-(ama) je tri črkovna končnica

- Posebne končnice v 1. ženski sklanjatvi

Gospa:

Samostalnik gospa ima v dajalniku in mestniku ednine končnico –e, torej se glasi gospe

SKLONI	EDNINA
Imenovalnik	Gospa
Rodilnik	Gospe
Dajalnik	Gospe
Tožilnik	Gospo
Mestnik	Gospe
Orodnik	Z Gospo

Sam. s končnico -ev:

Nekaj sam. 1. ž skl. ima v imenovalniku in tožilniku končnico -ev in v orodniku -ijo. To so samostalniki, ki se v imenovalniku končajo na -ev.

Npr.:

I. lipa buk (ev)

T. lipo buk (ev)

O. z lipo bukv (ijo) (lestev, cerkvijo, sklanjatvijo, britev, ponev itd.)

- Posebnosti v osnovi pri 1. ženski sklanjatvi

Izpade neobstojni polglasnik:

Samostalnikom ženskega spola na –ev med sklanjanjem izpade polglasnik, zato jih pišemo brez zadnjega-e

Npr.:

. Lipa lestev

R. Lipe lest(e)ve (lestvijo, cerkve, sklanjatve, britve, ponve itd.)

Posebnosti mati in hči, podaljšanje osnove z -r:

Samostalnika mati in hči sta posebnost 1. ž sklanjatve, saj pri sklanjanju podaljšujeta osnovo z –r, v imenovalniku in tožilniku ednine pa imata končnico 0.

SKLONI	EDNINA
Imenovalnik	
Rodilnik	
Dajalnik	
Tožilnik	
Mestnik	
Orodnik	

Vrivanje –i-ja in –e-ja:

Nekaj sam. 1. ž skl. ima v roditelju množine v osnovo vrine polglasnik-e; pred –pa se vrine-i.

Npr.:

I. Lipa sestra ladja
R. množine: Lip sest(e)r lad(i)j
(metel, tekem, igel, sabelj, tabel, voženj, škatel, iger) (Darij)

Izpad polglasnika:

Samostalnikom ženskega spola na –ev med sklanjanjem izpade polglasnik, zato jih pišemo brez zadnjega-e

I. Lipa lestev
R. Lipe lest(e)ve (lestvijo, cerkve, sklanjatve, britve, ponve itd.)

2. ŽENSKA SKLANJATEV:

Tako se sklanja večina samostalnikov 2. ž skl.. nekaj pa je izjem.

SKLONI	EDNINA
Imenovalnik	Perut-0
Rodilnik	Peru-ti
Dajalnik	Perut-i
Tožilnik	Perut-0
Mestnik	Perut-i
Orodnik	s Perutj-o

V 2. žensko sklanjatev spadajo samostalniki ženskega spola, ki imajo v roditelju ednine končnico –i.

Izpade polglasnik:

I. perut misel (ljubezen, kazen, vas, laž, past, bojazen, prikazen, itd.)
R. peruti mis(e)li
O. z perutjo z mis(e)lijo
I. množine: peruti mis(e)li
M. množine perutih mis(e)lih

Vrine se –v

I. perut kri
R. peruti krvi

3. ŽENSKA SKLANJATEV:

Tako se sklanjajo samostalniki 3. ž skl.. nekaj pa je izjem.

SKLONI	EDNINA
Imenovalnik	Ines
Rodilnik	Ines
Dajalnik	Ines
Tožilnik	Ines
Mestnik	Ines
Orodnik	Z Ines

V 3. žensko sklanjatev spadajo samostalniki ženskega spola, ki imajo v rodilniku ednine končnico –o in v vseh drugih sklonih.

V 3. ž skl. spadajo predvsem domača ženska lastna in občna imena na –i in prevzeta ženska imena. Spadajo pa tudi ženski priimki, ki se prav ta ko ne dajo sklanjati ter tudi edina kratica ZDA

Domača ženska lastna in občna imena na –i:

Npr.:

- Jož-i,
- Anč-i,
- Mam-i,
- Bab-i

Prevzeta ženska lastna imena:

- Ines,
- Nives,
- Karmen,
- Mirjam

Ženski priimki:

- (Katarina) Kovač
- (Maja) Košir
- (Hana) Novak

!!!-lahko se pa sklanjajo kot pridevniki,

Npr.:

- I. Hana Novak
- I. Hana Novakova

!!!-Moški priimki pa sklanjajo normalno:

Npr.:

- D. Hani Novak
- D. Mateju Kočevšku

Kratica:

- ZDA

Srednje sklanjatve:

NAVADNA SREDNJA SKLANJATEV:

Tako se sklanja večina samostalnikov navadne srednje skl. Nekaj pa je izjem.

SKLONI	EDNINA	DVOJINA	MNOŽINA
Imenovalnik	Mesto	Mesti	Mesta
Rodilnik	Mesta	Mest	Mest
Dajalnik	Mestu	Mestoma	Mestom
Tožilnik	Mesto	Mesti	Mesta
Mestnik	Mestu	Mestoma	Mestih
Orodnik	Z Mestom	Z Mestoma	Z Mesti

V navadno srednjo sklanjatev spadajo samostalniki srednjega spola, ki imajo v rodilniku ednine končnico –a.

Posebne končnice v navadni srednji sklanjatvi:

Preglas:

Samostalniki navadne srednje sklanjatve, ki se končuje na –c, –č, –ž, –š, –j imajo v končnicah samoglasnik –e namesto –o.

Npr.:

I.	mesto	sonce
R.	mesta	sonca
D. množine:	mestom	sonc(e)m
O.	z mestom	z sonc(e)m (z orodnjem, pod igriščem, nad nadstropjem, s obnašanjem, pod cestiščem, itd.)

Posebnosti v osnovi pri navadni srednji sklanjatvi

Vrivanje polglasnika -e:

Nekaj samostalnikom srednjega spola se pri rodilniku množine v osnovo vrine polglasnik, ki ga zapišemo s črko-e.

Npr.:

I.	mesto	pismo
R.	mesta	pisma
R. množine:	mest	pis(e)m (debel, vesel, stebel, itd.)

Vrivanje –i-ja:

Nekaj sam. se v srednji skl. pri rodilniku množine pred –j v osnovo vrine –i

I.	mesto	nadstropje
R.	mesta	nadstropja

R. množine: mest nadstrop(ij) (poslopij, nasprotij, poglavij, naselij itd.)

Daljšanje osnove s -t, -s in z -n:

Samostalnikom srednjega spola, ki imajo v imenovalniku ednine končnico -o, se pri sklanjanju osnova podaljšuje ali s

-t

Npr.

I. mesto dete
R. mesta dete(t)a (dekletu, žrebetoma, teleta)

!!!-ker so to majhna nebogljena bitja se jim vrine-t v osnovo pri sklanjanju

-s

Npr.:

I. mesto pero
R. mesta pere(s)a (kolesa, slovesa, ušesa, drevesa)

-n

Npr.:

I. mesto ime
R. mesta ime(n)a (vremenu, semena, bremena, itd.)

POSEBNA SREDNJA SKLANJATEV:

Tako se sklanjajo samostalniki v posebni srednji sklanjatvi.

SKLONI	EDNINA
Imenovalnik	Krško
Rodilnik	Krškega
Dajalnik	Krškemu
Tožilnik	Krško
Mestnik	Krškem
Orodnik	Z Krškim

Samostalniki srednjega spola, ki imajo v rodilniku ednine končnico- ega spadajo v posebno srednjo sklanjatev.

Po posebni srednji sklanjatvi sklanjamo samostalnike srednjega spola, ki imajo v rodilniku ednine končnico -ega.

Tako se sklanjajo slovenska zemljepisna lastna imena, ki so nastala iz pridevnikov.

Npr.:

Krško mesto → Krško.

Opisi

Opis ter predstavitev kraja:

Ko opisujemo kraj, po navadi povemo, kje leži, iz katerih delov je sestavljena, koliko prebivalcev ime, s čim se prebivalci ukvarjajo, katere javne zgradbe so v njem in katere so njegove znamenitosti. Če pa besedilo vsebuje tudi podatke o zgodovini kraja, je to predstavitev kraja. Glagoli v opisu kraja so v sedanjiku, v predstavitvi kraja pa so tudi v pretekliku, in sicer v tistemdelu besedila, v katerem so navedeni podatki o zgodovini kraja.

PREDSTAVITEV KRAJA

- lega
- sestava
- prebivalci
- gospodarstvo
- Javne zgradbe
- Zgodovina
- znamenitosti

OPIS KRAJA

- lega
- Prebivalci
- Javne zgradbe
- znamenitosti

Opis države:

Besedilo, iz katerega izvemo vse bistvene podatke o državi je opis države. Državo opisujemo v sedanjiku.

Opis naravnega pojava:

Narevni pojav opišemo tako, da povemo oz. napišemo kje in kako nastene ter kaj je zanj značilno. Pri opisovanju nastanka in poteka pojava pazimo na resnično zaporedje njegovih faz. Ker gre za opis ponavljajočega se dejanja uporabljamo glagole v sedanjiku.

Opis življenja osebe:

Življenje osebe opišemo tako, da naštevamo, kaj vse se po navadi dogaja osebi v več vrstah dni (npr. ob delovnikih in ob koncu tedna in počitnicah itd.). Pri naštevanju pazimo, da dogodke razvrstimo pravilno. ker se dogodki ponavljajo, uporabljamo glagole v sedanjiku.

opis življenja naroda ali določene skupine ljudi:

Ko opisujemo življenje določene skupine ljudi, povemo ali napišemo, kje živijo, kaj jedo kako se oblačijo, katere praznike praznujejo s katerimi športi se ukvarjajo... Zaporedje teh podatkov je poljubno. Če opisujemo življenje v sodobnosti, uporabljamo glagole v sedanjiku.

Dogodek:

Kadar govorimo ali pišemo o enkratnem dogodku tvorimo pripovedovalno besedilo. Ker prikazujemo dogodke, ki so se zgodili, so glagoli v pretekliku. Dejanja tega dogodka pa morajo biti razvrščena tako, kot so v resnici potekala.

Slogovno zaznamovane in nezaznamovane besede:

Ko govorimo ali pišemo, skrbno izbiramo besede. Izbiramo take, ki jih nasovnik pozna, saj želimo, da bi nas razumel. Vendar pa to ni vse. Pri izbiri gesed moramo paziti tudi to, komu, pred kom, kdaj in kje govorimo ali pišemo. Če npr. kdo med govorjenjem na šolski proslavi ali po šolskem radiu ...izreče besedo, ki jo uporablja samo doma ali v pogovorih s sošolci/prijatelji, jo poslušalci mogoče razumejo, a se jim zdi v teh okoliščinah neustrezna, zato jo takoj zaznajo. Pravimo, da je govorec uporabil slogovno zaznamovano besedo.

Slogovno nezaznamovane besede lahko rabimo v vseh okoliščinah, slogovno zaz. Pa ne – te so omejene le na določene okoliščine.

S. ZAZNAMOVANE besede	S. NEZAZNAMOVANE besede
• plonkati	• prepisovati
• gas	• plin
• špegu	• ogledalo
• O.K	• dobro
• faca	• obraz

Stalne besedne zveze:

Besede povezujemo v besedne zveze.

Npr.:

Domača naloga
sirova štručka
skok v daljino itd.

Pomen besednih zvez je navadno jasn, včasih pa ne. Besedne zveze, ki pomenijo nekaj drugega kot besede, iz katerih so sestavljene, so stalne besedne zveze.

!!!-Pregovori so tiste stalne besedne zveze, ki se začnejo z veliko začetnico in končajo s piko

Zaimki:

Osebni zaimek:

Z osebnimi zaimki nadomeščamo samostalnike. Z os. Zaimki poimenujemo

- govorca
- naslovnika (ogovorjenega)
- ali koga tretjega.

Zato pravimo da izražajo 1., 2. ali 3. osebo.

Os. zaim. za ž. spol imajo v dvojini 2 različici :
medve/midve
vedve/vidve
onedve/onidve

Os. Zaimku določamo

Osebo:

Z os. Zaimki poimenujemo

- govorca
- naslovnika (ogovorjenega)
- ali koga tretjega.

Zato pravimo da izražajo 1., 2. ali 3. osebo.

Število:

EDNINA
DVOJINA
MNOŽINA

Obliko:

Osebni zaimek jaz ima v rodilniku in dajalniku 2 obliki: naglasno (mene, meni) in naslonsko (me, mi) v tožilniku pa ima tudi tretjo – navezno (če stoji za predlogom, npr.- me -meni) Več oblik imajo še zaimki ti, on ona onadva/onedve, oni/one/ona.

NAGLASNA
NASLONSKA
NAVEZNA

ŽENSKI SPOL
MOŠKI SPOL
SREDNJI SPOL

Spol:

Sklon:

IMENOVANIK
RODILNIK
DAJALNIK
TOŽILNIK
MESTNIK
ORODNIK

Svojilni zaimek:

Beseda moj/moja/moje stoji namesto svojilnega pridevnika . Svojilnih zaimkov je še veliko... Z njimi poimenujemo, čigavo je kaj oz. Komu pripada bitje oz. Predmet .

Npr.
(Alenkin avto=) je njen avto.

Povratni svojilni zaimek:

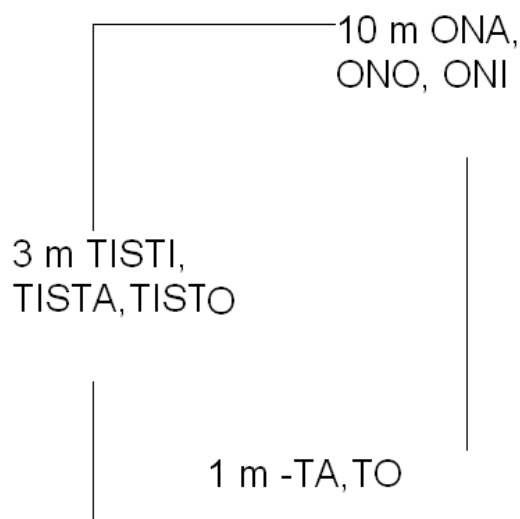
On izraža lastnino osebk v stavku:

POVRATNI svoj.zaim	OSEBNI svoj.zaim
Mama je oblekla njen	Mama je oblekla svoj
Govoril je o njenem kosilu	O svojem otroštvu
Prebral je njegovo pismo	Svoje pismo

Kazalni zaimek:

Besede, ki kažejo na že omejene besede v besedilu ali na bitja, predmete, prostore v okolici govorca, so kazalni zaimki.

- PROSTOR:

se vprašamo koliko alikateri
 ⇒ **koliko so glavni števniki.**
kateri so vrstilni.

GLAVNI VRSTILNI

GLAVNI	VRSTILNI
1	1. (za njimi postavimo piko.)
pet	peti

Glavne števnike do sto in stotice pišemo skupaj, ostale pa pišemo narazen.

Kako pišemo števnike?

Glavne števnike do 100 pišemo skupaj, druge pa narazen ! Vrstilne števnike pišemo vedno skupaj, če jih pišemo s številkami, pa na koncu postavimo piko.

Vprašalni zaimki:

Besede, s katerimi sprašujemo po čem (npr. po imenu pisca vabila, po času izleta), so vprašalni zaimki.

Oziralni zaimki:

Zaimki, ki se končujejo na črko -r so oziralni zaimki. Z njimi opisno odgovarjamo na vprašanja

Npr.: Namesto lažnivec rečemo kdor laže, namesto parkirišče – kjer parkiramo.

Kdo ali kaj	Kdor, kar
Koga ali česa	Kogar, česar
Komu ali čemu	Komur, čemur
Koga ali kaj	Kogar, kar
O kom ali o čem	O komur, čemer
S kom ali s čim	S komer, čimer

Tudi -ki in -kateri sta oziralna zaimka. Navadno uporabljamo zaimek -ki kateri stoji le za predlogi.

Npr.: Knjiga ,ki sem jo prebral nazadnje je prevedena iz japonščine.
Knjigo, v kateri sem našel podatke o življenju na Japonskem, mi je prinesel oče.

!!!- Kakor in kot sta veznika

*Čigar- samo za moško osebo ednine
Katere- ženska oseba ednine*

Glagol:

Glagoli so besede, s katerimi poimenujemo

POMEN

- dejanje
- dogajanje
- stanje

OSEBA

- 1. oseba
- 2. oseba
- 3. oseba

ŠTEVILO

- ednina
- dvojina
- množina

ČAS

- sedanjik
- preteklik
- prihodnjik

Glagolski naklon:

Povedni naklon	Velelni naklon	Pogojni naklon
<ul style="list-style-type: none">• zdrobiš• daš• kupiš• dodaš• streseš	<ul style="list-style-type: none">• zdrobiž• daj• kupi• dodaj• stresi	<ul style="list-style-type: none">• bi zdrobila• bi dodala• bi kupila• bi dala• bi stresla

- Z glagoli iz prvega stolpca povemo, kaj se dogaja, zato so v povednem naklonu.
- Z glagoli iz drugega stolpca povemo, kaj se dogaja, zato so v povednem naklonu.
- V tretjem stolpcu pa so glagoli s katerimi poimenujemo umišljena dejanja, povemo kako bi bilo če bi bilo za res, zato so v pogojnem naklonu.

!!! - reči-reci peči-peci
 teči-teci streči-strezi

Pridevnik:

Stopnjevanje pridevnika:

STOPNJE:

- 1. osnovnik Npr.: velik
- 2. primernik večji
- 3. presežnik največji

VRSTE:

Dvostopenjsko/elativno

Npr.: lep, prelep

Trostopenjsko

- stopnjevanje z obrazili

Npr.: lep
lep-ši
naj-lep-ši

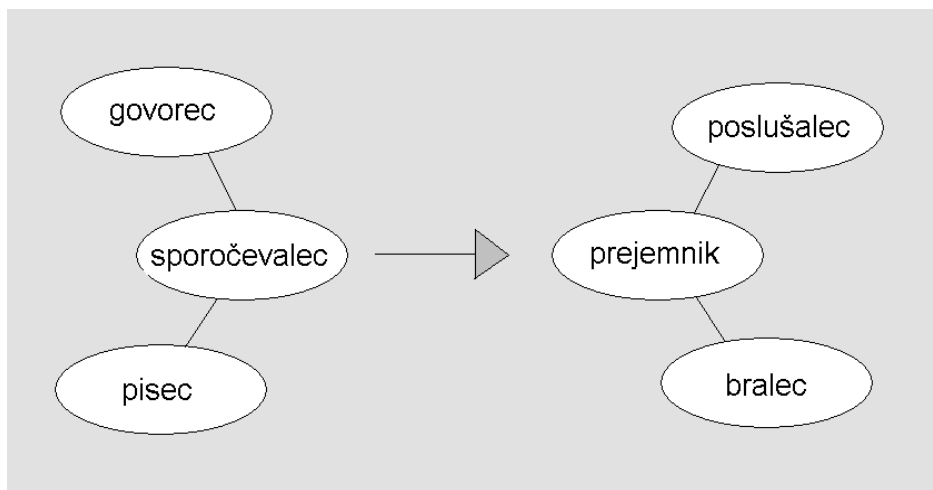
- opisno stopnjevanje

Npr.: rdeč, bolj rdeč, najbolj rdeč (barve)
moj kruh, bolj moj kruh, najbolj moj kruh (svojilni zaimki)

Pogovor

- *Pogovarjanje je ena najpomembnejših človekovih dejavnosti. V njej sodelujeta najmanj 2 osebi, ki se menjavata v vlogi govorca in poslušalca.*

SHEMA POGOVORA

- *Kadar imata sogovorca o čem različno mnenje, skušata doseči soglesje/ sporazum s pogajanjem. V strpnem pogovoru vsak sogovorec zagovarja svoje mnenje, a hkrati pozorno posuša mnenje drugega in njegove utemeljitve. Sogovorca prideta so soglasja, če vsak malo popusti.*
- *Je govorna dejavnost pri kateri se izmenjujeta vlogi govorca in poslušalca.*

IMAMO 3 VRSTE POGOVORA:

Pogajalni:

Ko imata sogovorca različno mnenje potem se pogajata in na koncu sprejmeta sporazum.

Prepričevalni:

Ko sporočevalec prepričuje prejemnika o nečem. Npr. prodajalka kupca.

Raziskovalni:

Ko hoče nekdo nekaj zvedeti od človeka, npr. Če nekoga zanima kako mu je ime.

POGOVOR DELIMO TUDI NA:

Zasebni :

Pogovor je zasebni če sta v to vključe na samo dva. Njun pogovor je lahko v slengu.

Javni:

Javni pogovor je takrat ko sodeluje oz. posluša pogovor več ljudi (npr. televiziji vsi vidimo ta pogovor, radio...) Javni pogovor mora biti v zbornem jeziku.

POGOVOR DELJEN GLEDE NA DRUŽBENO RAVEN:

Uradni:

Pogovor poteka med osebama ,ki si družbeno nista enakovredni (jaz in predsednik, učiteljica učenec, minister in otrok)

Neuradni:

Pogovor poteka med dvema osebama ki sta si družbeno enakovredni (sošolec s sošolko, prijateljema, mama in hči itd.)

Jezik

- *Knjižni in neknjižni*
 - *Jezikovne družine*
-
- *Ko govorimo uporabljamo narečje ali slegovski jezik. Pišemo pa vedno vedno v knjižnem jeziku. Knjižni jezik je enak na celem slovenskem ozemlju. Učimo so ga v šoli, in sicer zato, da se lahko sporazumevamo z vsemi Slovenci. Knjižni jezik torej združuje Slovence.*
 - *Zborni jezik je knjižni jezik, ki ga govorimo.*
 - *Imamo pa še zborni pogovorni jezik (nižja stopnja ampak še vedno knjižni).*

Sleng

- *Jezik, ki ga v pogovoru pogosto uporabljajo enako stari sogovorniki, zlasti najstniki, je sleng. Slengov je več; najbolj je znan mladostniški sleng.*
- *Za sleng so značilne besede privzete iz tujih jezikov (največ iz angleščine).*

Narečje

- *Govorica, ki prevladuje v tvojem domačem kraju, Npr. Dolensko ,Primorsko itd.*

Knjižni jezik

- *Na celotnem slovenskem ozemlju beremo in pišemo v knjižnem jeziku; ko pa govorimo izberemo knjižni ali neknjižni jezik. Ko govorimo nastopamo npr. Pri pouku, po šolskem zvočniku, na proslavi , po zvočniku, po radiu/televiziji..., moramo govoriti v strogi različici knjižnega jezika-v zbornem jeziku da nas vsi razumejo.*

Jezikovne družine

- *Nekateri jeziki so si podobni/sorodni. Sorodni jeziki spadajo v isto jezikovno družino*

Poročilo

Kaj je poročilo?

Besedilo v katerem poročamo o preteklem dogodku je poročilo.

Ker se je dogodek, o katerem poročamo, že zgodil, so glagoli v pretekliku.

Kaj poročilo vsebuje?

V njem povemo:

- **Kaj** se je zgodilo
- **Kdaj** se je zgodilo
- **Kje** se je zgodilo
- **zakaj** se je zgodilo
- **kdo** je pri tem sodeloval

Naslov poročila

V naslovu besedila po navadi poimenujemo dogodek, pisci časopisnega , radijskega, televizijskega poročila pa navadno izrazijo rezultat dogodka.

Npr. : Dve medalji na državnem prvenstvu, Uspešna predstavitev na pevski reviji, Priprti pobegnil itd.